

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Didymo cæco & Aertio hæretico. Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

De Didymo ceco & Aetio hæretico.

CAPVT XIII.

SVB idē tēpus Didymus etiā scriptor ecclesiasticus magna gloria fuit, facie scolæ Alexandrinæ, in qua sancta litera ac disciplina docebatur, præfectus. In cuius animo sapiētia cuiusq; modi habitauit: adeo vt nō poētas solū & oratores, sed Astronomiā etiā, Geometriā, Arithmetica, & philosophorū opiniones accuratè percalluerit. Quorum rerū omniū cognitionē sola mente, & sensu audiendū consecutus est. Nā cū adhuc adolēscētulus, elemēta primū discere aggrediretur, lumina amisit. Iam verò vt primū puerescere cœpit, literarū & doctrinæ cupiditate inflāmat, eos, qui hæc docebāt, adiit, soloque auriū subsidio illorum disciplinā conbibit. Verūm tantas in sapiētiæ studio fecit progressiones, vt etiā obscuras Mathematicorū præceptiones assecutus sit. Dicitur porrò linearū formas in tabula alius aliquanto incisas digitis attingendo: quinetiā Syllabas, voces, & quæ deinceps doceri solent, cōprehensione mētis, crebraq; auditione & rerū quas acceperat recordatione perdidicisse. Atque istud sanè nō vulgare erat miraculū. Quinetiā multi fama illius cōmoti Alexandria aduertarunt, partim eū audituri, partim duntaxat visuri. Ariani autem, dū doctrinā concilij Nicani constāter tueretur, nō parum exhibuit molestiæ. Nam facilè auditor es in suā perduxit sententiam: quod quidem non vi verborū perficere visus est, sed mira persuadendi ratione, dum vnumquēq; in rebus, quæ erant vocatæ in cōtrouersiā, velut sui iudicē constitueret. Qui autem ecclesiæ erant catholicæ eū summo studio & benevolentia prosequēbantur. Nam conuentus monachorū in Aegypto vitam degētiū, eum admodū cōmendarunt, & Antonius quoq; ille magnus: quē ferunt eodē tempore ad fidē Athanasij suo testimonio cōfirmādam ē solitudine Alexandria profectū, ista Didymo dixisse: Non graue tibi, neq; molestū debet esse, Didyme, illi carere oculis, quorum lacertæ, mures, & alia minuta abiectaque animalia participia sunt, sed beatum & iucundum potius, quod oculos habes similes Angelorū, quibus verē Deū contēplaris, & veram cognitionē exquisitè perspicias.

Pond

Porro autē apud Italos & illius partis imperij incolas Eusebius & Hilarius de quo supra dixi, propter singularē patrij sermonis & eloquētiæ præstantiā magna in laude fuerunt. Hilarij autē libros de fide etiam ab his, qui cōtrariam tuebātūr fidei catholicæ opinionem admodum cōmendatos esse prædicant. In eodē numero fuit Lucifer, quē hæresis cuiusdā suo nomine nuncupatę inuentorem fuisse fama est. Eodem tempore Aëtius quoq; magnopere etiā ab illis qui fidei Catholicæ aduersabantur, laudatus est: vir dialecticæ peritus, valdeq; ad ratiocinandū idoneus: in pugnis verborū satis exercitatus, eiq; vni rei operā reuera nauans. Tandē verò velut temerè & incōsultò de Deo differens, *ἄθεος*, id est, impius, vel sine Deo nominatus est. Ferunt præterea eum, cum medicinā Antiochiæ, quæ est vrbs Syriæ, primum exerceret, studioseq;ue ecclesias frequentaret, & de sacris scripturis differeret, venisse in familiaritatem Galli Cæsaris, qui tum magnā ducebat rationem veræ religionis, & eos, quibus pietas curæ fuit, amicè admodum & beneuolè complectebatur. Itaque verisimile est Aetiū, cū ob tales disputationes in amicitiam Galli intrasset, istud genus differendi diligenter excoluisse, quo maiore in gratia apud eū se poneret. Etenim dicitur Aristotelicā etiam disciplinā percurrisse, & magistros eiusedē Alexandria crebrò adijisse. Itemq; præter istos erāt alij numero cōplures in ecclesijs, qui cū ad docendū, tū ad differendū de sanctis literis idonei fuerunt. Verū oēs enumerare magni laboris est. Neq; cuiquā molestū videatur, quòd quosdā eorū, quos percensui, cū errorum & sectarum vel authores fuerint, vel fautores, laudibus extulerim. Nā eos propter eloquentiam & dicēdi facultatem, planè admirabiles fuisse equidem fateor: de doctrina autē viderint illi, penes quos est potestas de ea iudicādi. Nam illa neque scribere institui, neq; sunt accōmodata historiæ: cuius munus est vera narrare, nihilq; adijcere de suo. Quare quicumque eo tempore, vti ad nos perlatum est, vel Latini, vel Græci sermonis periti, ob doctrinam & eloquentiam sunt maximam laudē & famæ celebritatem consecuti, in eorum numerum, quos commemorauimus, sint à nobis relati.